

gjældende byers indbyrdes forskjel i folkemængde, interesser o. s. v. vil bevirke det. Her bygger systemet enmandskredse med tillægsmandater paa det bestaaende. Der kan bli spørsmal om revision af bykredsinddelingen ogsaa efter dette system, men ikke om den omveltning som listesystemet kræver.

Likesom det her forsvarte system knytter sig enkelt og naturligt til de bestaaende og tilvante forhold, saaledes vil de forandringer valgapparatet og valgloven maa undergaa ikke bli særlig indgripende.

Hvad den fremtidige udvikling angaar, mener minoriteten at systemet har den fornødne tilpasningsevne. Der er efter minoritetens skjøn plads for omordning av kredsene og for ændret beregning av styrkeforholdet som gir adgang til forøkelse av tillægsmandaterne og forøvrig til større forholdsmæssighet uten at repræsentanternes antal behøver at økes. Dette er forøvrig, som før paapekt, systemets vanskeligste punkt. Men ogsaa andre forbedringer, som erfaring maatte vise ønskelige vil efter minoritetens mening kunne skaffes Plads. Minoriteten henviser i saa maate til Danmark og de foran gjengivne punkter som agtes undergit drøftelse, eventuelt forandring.

Med hensyn til de ændringer, som i tilfælde maatte foretas i vor nugjældende valglov henviser minoriteten til afsnit IX B.

B. Valg i enmandskredser med tillægsrepræsentanter.

Efter de nu hvilende grundlovsforslag forblir kredsene som før 42 bykredse og 84 landkredse. Selve valghandlingen foregaar som hittil, idet vælgerne valgsognsvis avgir sin stemme paa 1 repræsentant og 1 varamand for kredsen.

Omvalg bortfalder. Kredsmandaterne avgjøres i én omgang med lodtrækning i tilfælde af stemmelikhet.

Forut for valget maa man ha rede paa de forskjellige partier. Partiernes navn og de forskjellige kandidaters stilling til dem maa officielt fastslaaes, for ellers har man intet grundlag for styrkeforholdets beregning og tillægsmandaternes fordeling.

Efter den danske valglov skal Folketingets formand før nye valg gi indenriksministeren besked om hvilke partier der da findes i Folketinget. Senest 14 Dage før valget kan derhos mindst 10 000 vælgere meddele indenriksministeren, at de agter at delta i valget som et nyt parti. Dette bringes snarest mulig til offentlig kundskap. Kandidaten skal gi besked til valgstyret før valget om, hvilket parti han slutter sig til eller vil støtte, eller om han staar udenfor partierne.

Efter valghandlingen, senest dagen efter valgopgjøret, sender valgstyrets formand til indenriksministeren utskrift af valgboen. Naar alle disse utskrifter er indkomne, foretages opgjør over tillægsmandaternes fordeling.

I Danmark er denne beregning temmelig vidtløftig. Der skal fordeles 11 tillægsmandater paa Jylland efter partiernes styrkeforhold der og 9 do. paa øerne efter styrkeforholdet der. Saa skal der fordeles 3 tillægsmandater med 1 til øerne og 2 til Jylland efter styrkeforholdet inden det hele land underrett, listevalgene i Kjøbenhavn —Fredeiksberg iberegnet. Der blir altsaa 10 tillægsmandater for øerne og 13 for Jylland. Disse utdeles saa mellem amterne i forhold til partiernes urepræsenterede stemmer efter nærmere beregning. Parti, som intet mandat har opnaaet ved kredsvalgene eller listevalget, faar heller ikke del i tillægsmandaterne. De tillægsmandater, som tilkommer paagjældende parti i amtet tildeles blandt partiets ikke kredsvalgte kandidater dem, der fik det største antal av de avgivne stemmer inden amtet. Det bemærkes her, at en kandidat kan stille sig i en eller flere eller alle kredse i et og samme amt og alle de stemmer han har erholdt i samtlige kredse sammenregnes.